

Tuần Báo Vô Vi

20 tháng 2 năm 2011

Số 17

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Tình Thầy Tận Độ
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hàng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Nơi nào có tiếng nói của Bé hay là sự hiện diện của Bé, đều thu hút mọi người là sao ?
- 2) Hôm nay là buổi kết thúc và tạ từ giữa bạn đạo và Bé, Bé có buồn ngủi không ?
- 3) Hôm nay Bé rảnh hơn mọi ngày, Bé định đi đâu ?
- 4) Hôm nay Bé có chương trình đi thăm bạn đạo mới để độ cho họ thức tâm về con đường tiến hóa về phần hồn có lợi lộc gì cho quần sanh không?
- 5) Bé đã gặp người có tâm đạo, thực hành khác hơn Bé, nhưng họ vẫn hy sinh tận tụy cứu đời thì sao ?
- 6) Còn thực hiện trọn vẹn thì sao ?
- 7) Bé được đi thăm nhiều người khi Bé rảnh rỗi, Bé cảm thấy có gì lạ không ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 23 tháng 08 năm 1992

1) Hỏi : Nơi nào có tiếng nói của Bé hay là sự hiện diện của Bé, đều thu hút mọi người là sao ?

Đáp : Thừa âm thanh của Bé hướng thượng, nhờ Bé thường xuyên niệm Phật, điện năng dồi dào, toàn thân của Bé cũng vậy đồng hướng thượng từ sơ thất một, cho nên những người gần Bé đều cảm thấy an lạc.

Kệ:

Chung vui chiều hướng giải minh độ
Tận hưởng tâm linh tự bước vô
Tâm đạo tràn đầy duyên tự thức
Tâm linh sẵn có niệm Nam Mô.

Ngày 24 tháng 08 năm 1992

2) Hỏi : Hôm nay là buổi kết thúc và tạ từ giữa bạn đạo và Bé, Bé có buồn ngủi không ?

Đáp : Thừa, Bé rất buồn ngủi, chỉ nhìn bạn đạo với cặp mắt thương yêu, và ước mong các bạn thực tập đứng đắn để sớm đạt đến sự bình an của tâm hồn. Mọi người tự động chia tay, mỗi người trở về một hoàn cảnh khác nhau.

Kệ:

Xác xa nhưng tâm chẳng còn xa
Trì niệm lục tự trí luyện qua
Thanh nhẹ tâm tư minh giác thức
Thành tâm học hỏi ý chuyển hòa.

Hồ Oï!

Tạ từ bạn đạo các nơi
Chung vui sum họp mở lời quý thương
Thức tâm khai mở chơn đường
Thanh cao sống động. Hồ oï!
Thanh cao sống động quy hồi đường tu.

Hồ oï! Tự thức khỏi mù
Đường tu rõ rệt an du tâm hồn
Nằm trong nguyên lý sanh tồn
Quy y Phật Pháp. Hồ oï!
Quy y Phật Pháp học hành từ bi

Hồ oï! Ban phát tiện nghi
Người người nắm lấy tự truy chơn tình
Cảm thông thiên địa tự mình
Đường tu chánh giác! Hồ oï!
Đường tu chánh giác thực hành nơi nơi.

Hồ oï! Hướng thẳng về Trời
Diễn giao tâm thức thấy đời giả thôi
Dù cho sống cảnh đứng ngồi
Tâm không rối loạn. Hồ oï!
Tâm không rối loạn tâm người như nhau.

Hồ oï! Bạn đạo trước sau
Cùng chung tu học cùng trao đổi tình
Về nơi cuộc sống một mình
Nhớ thương không bỏ. Hồ oï!
Nhớ thương không bỏ pháp trình tự tu,

Hồ oï! Khai triển an du
Hồn vui, hồn tiến, hồn tu hoài hoài
Tự mình khai triển thanh đài
Khai thông đời đạo. Hồ oï!
Khai thông đời đạo rõ vay nợ nần.

Hồ oï! Tu luyện chuyên cần
Tâm giao bình đẳng góp phần dựng xây.
Cơ Trời sẵn có dịp may
Truy ra chơn lý. Hồ oï!
Truy ra chơn lý đổi thay thế tình

Hồ oï! Chúc tụng đệ huynh
Bình an thượng lộ pháp trình thực thi
Cảnh Trời cao đẹp uy nghi
Tâm ta thanh nhẹ. Hồ oï!
Tâm ta thanh nhẹ tự ghi tiến lần.

Ngày 25 tháng 08 năm 1992 3) Hỏi : Hôm nay Bé rảnh hơn mọi ngày, Bé định đi đâu ? Đáp : Thưa, cuộc sống của Bé ở trên mặt đất này không có lúc nào rảnh cả, tùy duyên mà sống tùy lúc mà định đó thôi. Rồi đây cũng phải đi thăm bạn đạo xa gần, để có cơ hội đánh thức tâm hồn của mỗi người giữ pháp mà tu. Kệ: Quy nguyên giềng mối tùy tâm tiến Giải bỏ trần tâm giải nổi phiền Khai trí minh tâm quy một mối Khai thông đời đạo sống tùy duyên.	Ngày 26 tháng 08 năm 1992 4) Hỏi : Hôm nay Bé có chương trình đi thăm bạn đạo mới để độ cho họ thức tâm về con đường tiến hóa về phần hồn có lợi lộc gì cho quần sanh không ? Đáp : Thưa, rất hữu ích cho quần sanh tự thức và tự tu, hạnh độ tha rất cần cho những người đã thực hành tu pháp Vô Vi, bắt vụ lợi tận tình xây dựng niềm tin cho mỗi tâm linh trên mặt đất này. Kệ: Thực hành chơn pháp thức vui say Khai mở tâm hồn điển đổi thay Thức giác đường tu quy một mối Về Trời thanh nhẹ hợp đời nay.
Ngày 27 tháng 08 năm 1992 5) Hỏi : Bé đã gặp người có tâm đạo, thực hành khác hơn Bé, nhưng họ vẫn hy sinh tận tụy cứu đời thì sao ? Đáp : Thưa, họ vẫn có tâm từ bi, thực hiện một góc nguyên lý sanh tồn của nhơn sinh.	Ngày 27 tháng 08 năm 1992 6) Hỏi : Còn thực hiện trọn vẹn thì sao ? Đáp : Thưa, thực hiện trọn vẹn thì phải biết thương chính mình, hồn vía mới có cơ hội tương hội, sống chung hòa bình, hồn sinh bất diệt, bằng không thì sống trong bán tín bán nghi, hồn vía bất minh, hành trình không dứt khoát, lặn lội trong biển yêu nhơn loại, nghịch thuận tương giao, thức hòa đồng không có, hồn không minh và vía cũng không tự, bơ vơ trong lúc nhắm mắt, không gặp Chúa và mất cả cơ sở tâm linh, hành trình bi đát. Kệ: Vía hồn phân tán khó hồi minh Phân tán bơ vơ chẳng rõ mình Gieo rắc lời nguyên không lối thoát Niềm tin không trụ khổ về mình.
Ngày 28 tháng 08 năm 1992 7) Hỏi : Bé được đi thăm nhiều người khi Bé rảnh rồi, Bé cảm thấy có gì lạ không ? Đáp : Thưa, Bé cảm thấy mọi người đều vui khi gặp Bé, mọi người hướng về chơn lý và quỳ lạy chơn lý.	

Vận Chuyển Cơ Hình (tiếp theo)

...

Thầy: Nói chuyện và nói pháp trong giây phút. Nhưng mà cái giây phút đó không phải lấy cái phàm tâm nói chuyện đời, lấy thanh điền. Cho nên, các bạn nghe rồi thấy nó nhẹ nhàng, nó ở chỗ đó, có khi kéo bạn lên và đưa bạn xuống. Đó, bay thấp bay cao trong lời nói tôi nói ra đó rồi bạn thấy cái tâm tư nó chuyển giải rõ ràng, khi xúc bạn lên và khi để bạn xuống để tự xét tất cả cái này với cái nọ. Rồi nhiều khi nói ông Tám tu không có dẫn ai đi hết, nhưng mà cái phàm thanh điền nó dẫn bạn đi. Đó, cái phần đó là ai? Do sự dày công công phu của tôi mới có được cái đó. Rồi các bạn cũng vậy, nhiều khi các bạn ngồi nói chuyện với bạn đạo, nhiều khi bạn cũng bông lông đi ra khỏi cơ thể, nhưng mà nhiều khi nó cũng trở lại sự trần trụi sân si là nó thấy để mình đo lường một cái lên phải có một cái xuống. Một cái xuống, nó có cái lên để thấy cái luồng đi lên nó tiến giải rõ ràng.

Đó, càng ngày càng tu thì càng thấy nó ổn định, quân bình rồi nó ở trên một giới nào căn bản. Lúc đó thì cái thời Trời đã thay đổi và âm thanh các bạn cũng phải thay đổi, lời nói hành động cũng phải thay đổi. Nó hòa hợp theo cái chuyển hướng của căn khôn vũ trụ nữa thì cái đời đó bây giờ chưa có được. Nhưng mà bây giờ chúng ta đi trước để ngày sau chúng ta sẽ hưởng cái ngày đó. Cái ngày nó ổn định hết rồi mọi người sẽ sung sướng, vui tươi, sống trong đại gia đình thích hợp mọi người ai cũng thương nhau và diu dắt lẫn nhau trong tiến hóa không có so đo.

Tất cả chúng ta thấy rõ một hành động gì đều là chơn lý rồi thì đâu có cái gì mà thắc mắc nữa. Chúng ta thắc mắc là không rõ chơn lý. Nói người đó tu mà làm như vậy là sai, người kia chưa tu làm như vậy là không đúng, cứ vậy mà nó lộn xộn. Còn chúng ta thấy tất cả đều là chơn lý, chớ có cái gì mà phải lo âu nữa. Người ta lo âu vì cái đó, nam nữ muốn lấy nhau cũng có sự lo âu vì không hiểu chơn lý, có bao nhiêu đó thôi, không hiểu cái sự hư không, rồi cái so đo, so đo, rồi làm cho mình vọng động thêm, rồi buồn bực, ăn không được, ngủ không được, mà cứ suy tính, suy tính, chuyện tiến

không dám tiến, rồi lụi không biết lụi đi đâu và đứng không biết đứng đi đâu.

Đó rồi nó cứ lẩn quẩn, lẩn quẩn trong cái ngã ba đường. Cái gì nó phải dứt khoát, dứt khoát. Phần hồn sáng suốt của chúng ta đây học rồi tiến hóa, có đau khổ càng tu mạnh hơn, không sao, không ngăn bất cứ một cái gì. Học cái khổ chừng nào quý chừng nấy, không sao. Phải chịu tu để tiến, tất cả đều là chơn lý, đều là tình thương, càng khó nữa.

Các bạn tu, tôi thấy vậy, thấy hình này, này kia, kia nọ, mà cái màng rất mỏng đó mà cũng qua không được. Có thấy bao nhiêu công chuyện đó thấy hoài, thấy hoài mà qua không được. Tại sao? Tại cái này nó chưa có giải, thấy không? Cái tụi này phải tiến lên hợp với cái này, nó mới đi lên trên kia. Mà nó cứ vọng động chỗ này hoài thì nó chỉ tới cái màng đó thôi, nó không có đi ra được nữa. Có một chút, chưa dứt khoát! Tư tưởng chưa dứt khoát là không có đi được, thấy không? Phải dứt khoát khi chúng ta tu, chúng ta nhận định rõ ràng rồi, ngoài cái này còn cái kia, đi cho tới nơi, đi cho tới đích. Còn mà đi không tới nơi đi không tới đích thì uổng lắm, có chút đó thôi hà.

Tôi hỏi trước tôi tu cũng vậy, có bao nhiêu đó tôi thấy vậy. Tôi thấy ông đó mà không bao giờ tôi tới được. Tôi tức quá chừng, nhưng mà về làm sao bây giờ? Ai giúp mình? Hỏi ai cũng chẳng ai giúp mình? Tôi tu. Hỏi tu nữa, hỏi không có gặp được thì thôi, bởi vì cái căn cơ mình yếu, có tới đó thôi, đành phải chịu. Nhưng mà lần lần rồi mình thấy tự nhiên mình gặp. Mình dòm trở lại mình đi lên hỏi nào không hay.

Đó, cho nên cái sự làm ăn của con người ở thế gian hay là học hành con người ở thế gian, người siêng năng không biết mình học bao nhiêu, mà trong lúc dòm lại té ra mình đi có hơi xa một chút. Còn người mà chịu lo làm lụng này kia, kia nọ trong cái vườn họ mà cả ngày cứ một ngày tám tiếng họ đào, họ trồng, họ đào, họ trồng, rồi ba năm họ dòm, tôi đã làm bao nhiêu công chuyện rồi mà tôi không hay, thấy chưa? Thì chúng ta đây cũng vậy chịu sửa, chịu sửa, chịu sửa trong ngày đêm rồi không biết dòm lại tại sao á bây giờ tôi nói người ta nói, tôi nói trong kinh sách mà tôi chưa có đọc qua trong kinh

sách là tôi thấy tôi tiến bộ rồi, tôi thấy tôi sáng suốt rồi, thấy không ? Nhờ cái gì? Nhờ cái thực hành chớ nhờ cái gì, không thực hành làm sao có được, không thực hành không bao giờ có được, mà không siêng năng cũng không có được.

Cái con người chúng ta khi ở thế gian chỉ có cái lười biếng thôi. Thành ra tôi nói cái đạo này, cái pháp này nó không có cấm cái gì hết, chỉ cấm có cái ông làm biếng đó. Làm sao dọn cái ông làm biếng hay cái bà làm biếng đó đem liệng xuống sông thì ngon lành (Thầy cười), có cái làm biếng thôi, chớ không có cái bệnh gì hết. Người thế gian chúng ta đều là bệnh làm biếng, không có cái bệnh gì, chỉ có cái bệnh làm biếng không hà. Sự thật vậy đó, mỗi người tu thì thấy rõ, dọn cái làm biếng khó lắm. Bây giờ, mình dọn được cái lười biếng rồi thì mình thấy mình sung sướng nhẹ nhàng.

Cho nên, nhiều người nói ở cái phòng châm cứu có y tá này kia, kia nọ, không thấy. Mới sáng là thấy thầy Tám đứng trong phòng đó một mình rồi, chớ chưa có ai tới hết. Tại vì tôi không thể lười biếng được, vì tôi làm quen nó như vậy rồi tôi không có lười biếng được, còn những người lười biếng người ta phải ngủ. Bởi vì, người ta khi không lười biếng là trong cơ thể nó được khỏe rồi, à nó mới được, còn cơ thể nó còn yếu làm sao được. Tôi bốn giờ mấy, năm giờ sáng là tôi phải chun ra, vô là tôi tắm, lạnh gì lạnh, run cũng thầy kệ nó, quen rồi, nó phải tắm. Ở chỗ rơi tuyết tôi cũng phải tắm một cái, không tắm không chịu được, nó quen rồi. Đó thành ra cái gì nó cũng sanh ra cái tập quán, mà mình tập quán bây giờ cái phương pháp công phu này nó để ra cái tập quán rất tốt. Mình làm nhiều chừng nào, mỗi đêm mình chịu khổ công phu thì ban ngày mình lao động làm công việc vườn tược này kia, kia nọ, trồng trọt không có gì khó khăn đối với mình, chuyện chút chơi thôi, không có quan trọng mà mình làm được nhiều việc hơn nhiều người thường, mà mình cảm giác mình sung sướng chớ không phải hơn người ta, mình khỏe mạnh là mình thấy mình sung sướng thôi, à mình thấy mình khỏe mạnh là mình sung sướng.

Cho nên, càng thiền thì thấy con người càng trẻ trung, nó khỏe mạnh nó trẻ trung chứ! Nó bệnh hoạn hoài nó phải buồn bực. Nó đau chỗ này, đau chỗ kia, đau chỗ nọ, cái này nó không có gì hết, nó thấy phải dậy làm việc. Nhiều khi tôi nằm như sớm mơi này tôi dậy trễ coi thử thế nào? Bởi sớm mơi này không có châm cứu để lo đi đón xe thôi, ngủ tới sáu giờ, không có được, lăn qua lăn lại để tôi lấy gối đè

cái đầu ngủ coi thử, nó cũng không được, cũng phải dậy, lòn tòn dậy, bởi vì mình dậy là bận rộn người ta. Tôi dậy là tôi phải chun vô phòng tắm tôi tắm nước ào ào, sợ người ta ngủ hai bên thức dậy. Nhưng mà không được cũng phải dậy tắm, rồi đi ra ngoài không dám ở trong phòng tắm, rồi chạy ra ngoài đi chơi ngoài vườn thôi. Sáng nào cũng vậy, nó quen rồi, không phải là tôi bây giờ một ngày ăn ba bữa cơm, sáu chén cơm thì thịt tôi nó cứng, chỗ nào chỗ nấy cũng mập cứng hết trơn, tôi bớt lại tôi không dám ăn. Tôi tôi ăn chút một vắt mì hay gì đó để cho cái bao tử khỏi bị cọt sát thôi, hay là bún gạo vậy chút thôi. Mà có đêm tôi uống mật ong, rồi một tuần phải lựa một ngày nghỉ trọn ngày nữa, cho cái gân nó không có cứng, cái thịt nó cứng cũng sanh ra huyết áp cao. Mình để cho nó mềm mới tốt, thành ra không dám ăn nhiều, nếu tôi ăn sáu chén cơm mà thấy nó cứng ngắc, thịt rờ nó cứng ngắc, nó khỏe lắm ăn cơm không, không cần đồ ăn nghĩa là nước sôi cũng được. Tôi đã thử ăn nước sôi không, nó ngọt, nó ngon ghê lắm, mà quý hột gạo ghê lắm, thành ra mình sống đơn giản. Nhiều khi ở dưới đó chị Hai muốn cho tôi ăn cái gì bỏ, thấy ông Tám tội không có gì ăn, cho sữa đậu nành vô, cà rốt vô, cái này, cái kia. Tôi nói không ăn được. Nó bỏ quá thì không ăn được, ăn rất đơn giản thì được, mà ăn mà một cách làm thấy nó khó khăn quá thì tôi không có muốn ăn, cái gì chút xíu thôi, còn ăn mặn tôi ăn không được, ăn thiệt lạt thôi. Đó thành ra nó quen rồi, có cái gì đâu, cũng như con chim mình nhốt trong lồng cho nó ăn cái gì nó quen cái này. Rồi bây giờ mình làm chủ nhơn ông của cái tiểu thiên địa này, mình cho nó cái gì nó hưởng cái này, mình không cho thôi, nó đâu có làm gì. Bây giờ, anh thử bắt nó nhịn đói hai ngày nó đâu có chết, thấy không ? Mà thậm chí một tuần lễ nó cũng không có chết, có nước uống rồi thôi hà, thấy không ? Nhưng mà do mình thôi, do chủ nhơn ông quyết định, do sự sáng suốt của mình quyết định, chớ đừng theo ngoại cảnh mà tôi không có cái này tôi không được, tôi không có cái kia tôi không được, cái đó không nên. Cái đó là tạo cái hư cho mình và học không được cái dũng để tiến hóa đi lên trên. Bởi vì, lên trên mỗi người đều lẻ loi, tự hành động, tự tiến hóa, tự học hỏi, chớ không có ai giúp mình nữa đâu. Phải thanh điền là một khối đã giúp trọn lành rồi. Bây giờ, chúng ta ở dưới này chúng ta thấy có vũ khí một khối giúp cho trọn lành mà chúng ta không chịu tiến. Mà lên trên đó cứ nói cầu xin này, xin kia, xin nọ là hết thì giờ đâu có tiến được. Thụt lùi! Lên đó

chúng ta tự hành động tiến, bất cứ khổ hạnh, gian lao không sợ, chúng ta tiến tới nơi thôi. Mục đích của chúng ta cứ tiến tới sáng suốt mà thôi.

Còn ở thế gian này chúng ta có đủ rồi, nếu không có dưỡng thanh khí điển làm sao chúng ta sống ở đây, đã cho chúng ta đầy đủ phương tiện mà chúng ta còn lười biếng nữa làm sao tiến về đời chúng ta không tiến được, không bao giờ tiến được. Cái người đó làm biếng không bao giờ tiến được, mà người siêng năng nó sẽ tiến dễ dãi.

Cho nên, hồi trước tôi cũng lười biếng, hồi chưa tu, hút thuốc lá ngày năm sáu chục điếu tới mười hai giờ khuya cũng còn hút thuốc nữa, chưa nhắm mắt là chưa vụt điếu thuốc, nhắm mắt rồi mới liệng điếu thuốc, ngủ. Rồi sáng mười giờ mới dậy. Đó, cái đó là cái hư. Trưa mười hai giờ mới ăn sáng, rồi làm được cái gì? Những tánh hư tật xấu từ ngày tôi tu cái này tôi dứt khoát không có vụ đó nữa, không có vụ đó nữa tiêu diệt lần lần, nội trong sáu tháng đầu là tôi thấy có kết quả rất tốt. Vì lẽ đó tôi mới phổ biến cho mọi người, mọi người mà siêng năng tu hành thì mỗi người đóng góp một chút thì cái nhân quả chúng ta tốt lắm, mà thực sự thấy rõ tình thương, không có eo hẹp lẫn nhau, giúp đỡ lẫn nhau, xây dựng lẫn nhau. Chính chúng ta đã xây dựng trong này, cái gì eo hẹp bằng những nhân viên trong cơ tạng của chúng ta đâu, nhưng mà chúng ta xây dựng cho chúng nó đều cởi mở, nó không có chấp nữa, nó không có cố chấp nữa. Bất cứ cái gì

xảy ra, người ta đối xử bất công bằng với mình ở thế gian nhưng mà ở trong đó nó thấy sự công bằng của thiên ý.

Anh gặp cái cảnh khổ anh mới tiến hóa lên trên. Mà cảnh khổ thế gian là chỗ để kềm kẹp và cho anh tiến hóa, cho phần hồn được tiến hóa, nghịch cảnh không, thế gian hoàn toàn là nghịch cảnh không, thì ở bên trên dóm đó là chơn lý, mà đó là thiên ý diu dắt loài người được tiến hóa lên trên, thấy rõ chưa? Chừng nào mới thấy được cái đó? Chúng ta phải tu lên mới thấy, và xây dựng ở trong cơ tạng chúng ta mỗi giới, mỗi phần đều thông cảm cái sự việc đó thì nó mới chấp nhận. Còn nó không thông cảm sự việc đó thì nó đâu có chấp nhận, nó nghịch trở lộn lại. Đó, nó nghịch trở lộn lại thì nghĩa là anh không tu anh cũng mệt mà tu cũng khó tu. Thành ra con người trở nên vọng động và đảo điên vì lẽ đó. Còn chúng ta tu thanh thì chúng ta lấy cái sáng suốt dóm xuống thấy rõ ràng rồi. Cái việc đó là đúng như vậy, tôi có cái khổ đây rồi tôi sẽ đạt tới cái kia, thấy không ? Mà tôi sung sướng ở ngày nay là tôi sẽ xuống ở mức này, tôi biết trước. Đó, thì tôi mới hóa giải nó được. Còn tôi không hiểu thì tự nhiên là tôi lúng túng là đảo điên chớ có gì đâu.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 18/12/1977)

THÔNG BÁO

Thiền viện Hội Tự Tâm Linh Cùng Tiến Tới (Jolicoeur) xin báo tin vui đã nhận được thêm sự phát tâm cho 2 bạn đạo nữa ở Việt Nam muốn tham dự Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2011 tại Siem Reap nhưng không có phương tiện tài chánh vì hoàn cảnh khó khăn. Như vậy sẽ có 4 bạn đạo ở Việt Nam được trợ duyên trên hơn 10 bạn đạo được đề nghị cho đến ngày hôm nay.

Trị giá mỗi phần quà trợ duyên là 335\$USD gồm có :

- 1- Ở phòng 3 người tại khách sạn Angkor Miracle Resort & Spa nơi tổ chức Đại Hội
- 2- Vé bus đi và về (Sài Gòn - Siem Reap)
- 3- Tham dự Đại Hội từ 20-24/9/2011 (xem chi tiết trên phiếu ghi danh)
- 4- Không đi tour 24/9 viếng thăm đền Đế Thiên Đế Thích ở Siem Reap
- 5- Bạn đạo tự túc di chuyển từ nhà đến địa điểm tụ họp để lên bus
(thí dụ : Bạn đạo miền bắc thì tự túc di chuyển vô nam, bạn đạo Sóc Trăng tự túc di chuyển lên Sài Gòn)

Các bạn được chọn sẽ cung cấp mọi chi tiết cần thiết để Thiền viện Jolicoeur gửi phiếu ghi danh và đóng trọn tiền trước 31/3/2011 cho Ban Tổ Chức Đại Hội.

Để biết danh sách bạn đạo được giới thiệu, để đóng góp ý kiến về việc chọn bạn đạo, giới thiệu những bạn đạo xứng đáng hay phát tâm ủng hộ, xin mời các bạn xem tin tức ở trang <http://troduyenbandaovietnam.jimdo.com/> hoặc liên lạc về meditation.jolicoeur@primus.ca trước ngày **28 tháng 2 năm 2011** cho tiện việc chọn lựa, thông báo kết quả và kịp thời hạn ghi danh.

Thành thật cảm ơn sự cộng tác của quý bạn.

Ban Chấp Hành Thiền viện Jolicoeur, Montreal, Canada

KIM TỰ THÁP

Gần đây trên thế giới có phổ biến một đĩa phim 3D của Mỹ có tên: SPIRITUAL REALITY (Sự thật về linh hồn), mô tả các trạng thái thiền, dựa vào những nghiên cứu từ các tôn giáo, hội Thông Thiên Học và các nhà khoa học.

Đặc biệt phim có khuyến khích nên làm ngôi nhà hình kim tự tháp để ngồi thiền, sẽ thu được nhiều thanh điền (gấp ba lần ngôi nhà bình thường). Điều này đã làm cho nhiều người tu, mong muốn làm phòng thiền theo hình kim tự tháp.

Vậy kim tự tháp là gì, tác dụng của nó ra sao? Xin được trình bày theo nghiên cứu của tiến sĩ SEHLACHER.

(Có giả thiết cho rằng: kim tự tháp được xây dựng bằng những viên đá nhân tạo khổng lồ xếp chồng lên nhau. Những viên đá này không phải là đá thật, mà được đúc tại chỗ bằng nguyên vật liệu và hợp chất tương tự như xi măng, nhưng có độ cứng và bền vững gần như đá.)

Kim tự tháp Cheops Ai Cập cao 146,6m chiều dài mỗi cạnh chân đế là 230m.

Phòng Vua (nơi đặt quan tài cũng là nơi năng lượng hội tụ nhiều nhất) cao 42m.

Nhà khoa học đã thử nghiệm hàng loạt chất khác nhau, được đặt tại phòng vua.

Trứng gà đã khô đặc lại trong vòng chưa tới hai tuần. Mật cũng đặc lại tới mức không chảy được. Thịt bò giữ được lâu hư thối gấp bốn lần. Các sản phẩm thuốc lá trở nên thơm ngon hơn. Gỗ thì khô nhanh hơn tới bảy lần và các nhạc cụ chế tạo từ chúng cũng có âm thanh vang hơn nhiều. Dao lam cùn sau bảy ngày để trong phòng Vua trở lại bén hơn.

Những chiếc lều ngủ hình dạng kim tự tháp cũng có ít ảnh hưởng tới giấc ngủ.

Họ tạm kết luận:

1. Mỗi vật thể đều phát ra năng lượng.
 2. Năng lượng đó bị giữ lại trong khoảng không có hình dạng mẫu kim tự tháp, các cạnh đều nằm đúng hướng Đông Tây Nam Bắc.
 3. Năng lượng tập trung ở đó, không thoát ra khỏi các bức tường của mẫu mà chỉ phản xạ trở lại. (Yếu tố này rất quan trọng, năng lượng không thoát ra bốn bức tường hình kim tự tháp, cũng có nghĩa là năng lượng bên ngoài cũng khó lọt vào. Nếu ngôi thiền ở trong phòng vua, thì không thể giao hoà thanh điển với bên ngoài và trực tiếp giải ra khỏi cơ thể không thoát ra toà nhà được sẽ tích tụ ngày một nhiều hơn trong kim tự tháp. Kim tự tháp chỉ có tác dụng giúp cho vật thể lâu bị hư hoại, cô đọng lại, nó là một nhà mồ hoàn chỉnh, không phải là phòng thiền lý tưởng như nhiều người lầm tưởng)
 4. Năng lượng tập trung ở tại chỗ tương ứng với phòng vua.
 5. Hiện tượng chỉ xảy ra khi mẫu làm bằng vật liệu cách điện như đá, gỗ, giấy ...(phim nói trên thì cho rằng làm bằng vật liệu gì cũng được, là nói sai)
 6. Sự phản xạ năng lượng làm thay đổi cấu trúc kim loại.
 7. Ở chất hữu cơ, xảy ra hiện tượng mất nước và sự huỷ diệt các vi khuẩn gây ung thư
- (Theo Hobby).

CÓ NÊN LÀM PHÒNG THIỀN THEO HÌNH KIM TỰ THÁP HAY KHÔNG ?

Người Ai Cập cổ khi lập nên kim tự tháp chứng tỏ họ rất am tường về năng lượng vũ trụ và tác động của nó với con người như thế nào.

Họ làm kim tự tháp để giữ cho xác chết lâu bị hư hoại (nhà mồ), còn các đền thờ, tu viện là nơi người sống thường đến để hành lễ, tu luyện, thì không làm theo hình kim tự tháp. Nếu kim tự tháp hữu ích cho người sống, thì tại sao họ không làm nhà ở và đền thờ, tu viện theo hình này?

Điều chúng ta cần lưu ý là: Trong kim tự tháp, năng lượng chỉ hội tụ tại phòng vua, tức là chỉ vài mét vuông và năng lượng ở đây, chỉ là điển ngũ hành, thuộc về vật chất, không phải thanh điển vũ trụ.

Do chưa hiểu rõ về thanh điển, nhà làm phim chỉ dựa vào nghiên cứu của tiến sĩ SEHLACHER, họ ngộ nhận năng lượng hội tụ tại phòng vua là thanh điển vũ trụ. Chúng ta càng thấy rõ sự hiểu biết sai lệch của họ khi nhà thực hiện phim đề nghị đặt một khối pha lê trên đỉnh tháp, thanh điển đi xuống xuyên qua pha lê sẽ toả ra khắp phòng (ví thanh điển như ánh sáng mặt trời)

Người tu vô vi nhờ có pháp Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định và Niệm Phật sẽ khai triển khối óc, điển tâm xuất phát đi lên, kết nối trực tiếp với nguồn thanh điển của vũ trụ. Vì vậy dù ở trong ngôi nhà nào hay bất cứ nơi đâu, cũng đều có thể thu được thanh điển vũ trụ.

Thanh điển thu được mạnh hay yếu là do công năng của mỗi người. Nếu ngôi thiền mà phải cần có một ngôi nhà hình kim tự tháp, là chúng ta đã bị giới hạn bởi vật chất, bị gò bó và bao bọc như một xác ướp trong bốn bức tường khô lạnh.

Ngày 09 tháng 01 năm 2011

CHÁNH TRUNG

CHỨNG NGỘ

Trong cái vỏ tuồng Cải Lương, các nghệ sĩ hay dùng chữ “Sóng gió cuộc đời” với một ý nghĩa trong nếp sống thế gian, chẳng có gì êm ả, biết bao thăng trầm, khổn khổ, nhiều khi phải lâm nạn tai, bệnh tật.

CHO NÊN: một người tu thiền nghiêm chỉnh, *khi gặp kiếp nạn mà vẫn duy trì được luồng điển kết nối với Trung Tâm Sinh Lực Càn Khôn là Chứng Ngộ.*

Đa số người tu hay tìm một cái gì đó huyền vi - bí mật, cái Tâm Ấn truyền thừa - một cái bí kíp siêu nhiên để dành riêng cho mình để hy vọng được chứng ngộ - đắc pháp.

THẬT RA : *chẳng có gì bí mật để chứng ngộ.*

Chỉ có khó khổ mới có dịp đồng cảm với người, tình thương tương thân tương trợ mới có dịp khai mở, từ đó mở tâm giúp người, giúp đời gọi là lập hạnh, *có khổ hạnh mới làm Bồ Tát.*

Người tu cần giữ vững niềm tin, khéo léo sử dụng chơn pháp của mình mà điều luyện trong cuộc đời đầy chông gai phức tạp này, cái tâm thức thường xuyên luyện tập đó lâu ngày thành một bản tánh tế nhị nhưng can đảm, dám khắc phục lấy chính mình, với cái tánh thanh nhẹ đó, với cái pháp môn thanh nhẹ đó là con đường đưa đến sự chứng ngộ.

*Chứng ngộ là quen sửa tánh trần
Sẵn sàng buông bỏ chẳng tham sân
Chẳng mê chẳng chấp đời hư ảo
Một thức về quê chuyển tiến lần.*

TG : TSP

ROULETTE (kỳ 2)

Tác giả: Khương bửu Võ

Tùy theo tâm thức của bạn đạo, Đức Thầy có lời dạy khác nhau. Người thanh tịnh thì dạy một cách kín đáo, người ồn ào thì dạy theo cách ồn ào.

SỰ KIỆN.

Vào khoảng năm 1990/1991, tại thiền viện Vĩ Kiên, tôi được chơi Roulette với Đức Thầy lần thứ 2 (lần đầu trước đó gần 10 năm). Có 4 bạn đạo độc thân hiện diện tại đó.

1. Một bạn đạo nói chuyện với Đức Thầy về các ứng viên tổng thống Mỹ.
2. Một bạn đạo chơi Roulette với Đức Thầy, **ăn được vài trăm** (tiền giả plastic).
3. Một bạn đạo **thua độ 600** (tổng số vốn là 2000).
4. **Tôi thua hơn 1.000.**

GIẢI THÍCH.

1. **Bạn đạo thứ nhất ngồi thiền rất lâu (suốt đêm) ở thiền viện Vĩ Kiên.** Bạn đạo này sau đó đi sang một tiểu bang khác, **không thấy xuất hiện** với đám đông bạn đạo. Ý nghĩa: “**Tự tu tự tiến thì tốt rồi, nhưng đừng quên các bài giảng của tu**”.
2. **Bạn đạo thứ hai còn tham.** Bạn có huệ nhãn, tu ở thiền đường. Ý nghĩa: “**Đại diện Đức Thầy dạy dỗ bạn đạo, để hốt trước, cần buông bỏ**”.
3. **Bạn đạo thứ 3 đã đi gần 1/3 hành trình.** Đây là người thanh tịnh nhất trong nhóm bạn đạo nhiều thanh điền của Nam California. Sau vài năm, gia đình từ Việt Nam sang, anh mất việc, sang tiểu bang khác cưới vợ, mua nhà. Ý nghĩa: “**Ít bữa còn phải tu thêm nhiều**”.
4. **Tôi đã đi ½ hành trình!** Đây là thời gian tôi tu bê bối nhất. Theo tử vi, hơn 50 tuổi là tôi đã hết thọ, chắc Đức Thầy nhắc chuyện này. Ý nghĩa: “**Bạn đạo nhiều người được gia hạn sống lâu để tu, con thì cần ráng tu nhiều hơn!**”.

Mỗi khi Đức Thầy ban thanh điền cho bạn đạo, Đức Thầy thường nhắc nhở các sai lầm đã qua. Nếu Đức Thầy khen ai là đang nhắc khéo.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 9 tháng 7 năm 1972

Minh tâm kiến tánh không sân hận
Trí điển phân minh thấu các tầng
Hòa cảm dung hành tâm tự tiến
Thanh thoi thanh tịnh thụ chơn phần

Quang minh sáng suốt tiến lần
Thân tâm an lạc là phần thanh cao
Sáng như phản chiếu trăng sao
Góp phần cao thấp phần nào cũng thanh
Tiến lên kết quả đắc thành
Thanh cao tự đạt tự hành đến nơi
Cảm thông minh lý cơ trời
Duyên lành Phật độ thoát lời chơn ngôn
Hồn ta vĩnh viễn sanh tồn
Vượt qua quỹ đạo vĩa hồn hồi sinh
Cao siêu cõi mở thiên tình
Dù nhau chung tiến quang vinh đời đời
Tiến gần Tiên Phật thụ lời
Giáo luân sáng suốt chẳng rời chẳng ly
Sống trong hợp thức hợp thì
Tùy duyên phát triển uy nghi tiến lần
Ngày đêm tự luyện chuyên cần
Đến nơi không động mới gần Phật Tiên
Tiền căn định rõ chẳng phiền
Tiến theo định luật tùy duyên trợ hành
Chăm lo xây dựng hợp thành
Chung lo đời đạo tự hành tự tu
Vượt sương vượt tánh mê mù
Minh tâm kiến tánh đắp bù dựng xây.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

ĐỊA NGỤC DU KÝ
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Một

TỚI NÚI TÂM ĐẦU XEM HANG ĐỊA NGỤC

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 16 tháng 08 năm Bính Thìn (1976)

Thơ

*Thiên đường địa ngục tại tâm đầu
Thiện ác toàn bằng nhất niệm tu
Tế Phật kim tiêu sung dẫn đạo
Dương Sinh tùy ngã giá liên du*

Dịch

Thiên đường địa ngục ở tâm ta
Thiện ác thấy nhờ quyết chí tu
Tế Phật đêm nay nguyên dẫn lối
Dương Sinh theo gót cười sen đi.

Tế Phật: Này Dương Sinh, đêm nay con cùng ta xuống địa ngục dạo chơi, con nghĩ sao?

Dương Sinh: Xin cúi đầu lạy tạ ơn Trời Phật đã ban cho con dịp may xuống thăm âm phủ, lòng con tràn đầy hứng khởi.

Tế Phật: Thánh Hiền Đường thuộc cõi Nam Thiên, các đệ tử phải chăm tu đức nghiệp, quảng độ bến mê, phát hành nhiều kinh sách dạy điều thiện để người đời học hỏi cho đạo khí ngập tràn vũ trụ. Ngọc Hoàng đã đặc biệt ban sắc lệnh trước tác sách Địa Ngục Du Ký để nói rõ về âm phủ. Nhưng chốn quan trọng này Dương Sinh lại chưa từng đi đến. Vậy sau khi tỏ đường rõ lối, con phải thuật lại căn cứ cho người đời thấu hiểu. Trong thời gian con trau dồi ngọn bút giáng cơ, thầy đã chỉ dạy cho con rất nhiều, nhờ vậy mỗi duyên thầy trò giờ đây thật là bền chặt. Hôm nay chốn cao xanh lại sắp xếp cho chúng ta dạo xem địa ngục để viết sách, thầy rất lấy làm mừng, vì nhờ dịp may này mình mới bày tỏ được hết tấm lòng chân thành nồng nhiệt đối với việc cảnh tỉnh, giáo hóa người đời. Chắc chắn tâm lý hướng thượng rồi đây sẽ sống dậy mạnh mẽ trong lòng họ. Thôi chúng ta đi.

Dương Sinh: Cảm tạ những điều thầy vừa chỉ giáo. Con thường nghe người ta nói, dạo địa ngục đều phải cười ngửa thần hoặc ngửa đài sen. Sao thầy lại bảo con đi?

Tế Phật: Này Dương Sinh, con quá thiết tha, đường địa ngục làm sao đi bộ! Há con nghĩ đề mây lướt khói được nữa hay sao? Xã hội khoa học tiến bộ ngày nay, ra ngoài có xe hơi, xe máy dầu thay cho đi bộ, con cũng

tưởng dùng được những phương tiện đó nữa chẳng? Sự thực thì địa ngục không có cửa, mọi người phải tự mình đi tới, ngoài ra chỉ là mộng đó thôi. Kiên nhẫn đi hết đường đạo gian nan, mới mong tới được thiên đường (1).

Dương Sinh: Con thấy hình như đêm nay ân sư uống rượu?

Tế Phật: Đúng, ta có uống vài chén, nhân vì thấy rõ tình đời, lòng người thật đáng sợ, độ họ khó quá. Nghĩ vậy lòng ta đau buồn nên chỉ còn cách mượn rượu để giải sầu. Thầy biết con cũng thích rượu, hãy uống một chén cho say luôn tới âm ty.

Dương Sinh: Con không biết uống rượu. Ân sư thật khéo chọc cười.

Tế Phật: Hay quá, thời giờ gấp gáp, thầy hóa phép cho một bông sen nở, để thầy trò mình cùng cười nha.

Dương Sinh: Phật pháp của ân sư thật quả vô biên, miệng niệm chân ngôn, tức thì một đóa sen trắng hiện ra. Nhưng bạch thầy chân con không sạch, con không dám bước lên đài sen.

Tế Phật: Tâm con cũng như lời con vừa nói đều tinh khiết, nên dầu chân con không sạch cũng chẳng quan hệ gì. Tục ngữ có nói về hoa sen “*Gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn*”.

Dương Sinh: Thầy dạy như vậy con mới dám thử, con đã sẵn sàng rồi, nhưng thưa đi hướng nào?

Tế Phật: Con nhắm mắt lại, ta chỉ đường cho, là đi tới ngay.

Dương Sinh: Xin vâng lệnh.

Tế Phật: Con có thể mở mắt ra.

Dương Sinh: Thưa thầy đây là chốn nào? Tại sao trước mắt lại có một tòa núi cao, trên vách đá con thấy đề ba chữ “*Tâm Đầu Sơn*”, ánh vàng chiếu loà cả mắt con.

Tế Phật: Núi này tên là núi “*Tâm Đầu*”, leo tới đỉnh là cửa lên thiên đường, nhìn xuống sườn núi thấy một cái động đen ngòm, không đáy, đó là hang “*Địa Ngục*”. Sau khi chết, kẻ hành động quang minh chính đại tới đỉnh núi lên thiên đường, kẻ làm chuyện tối tăm mờ ám, đi đến đây nhìn thấy ba chữ “*Núi Tâm Đầu*” hoa mắt, chóng mặt rồi bất tỉnh rớt xuống hố sâu địa ngục. Bởi vậy thánh hiền thời xưa, đã căn cứ vào đó mà chỉ dạy rằng: “*Tâm khả tổ thiên đường, tâm khả tổ địa ngục*” (Tâm có thể tạo thiên đường, tâm có thể tạo địa ngục).

Dương Sinh: Như vậy thiên đường hay địa ngục là bởi người tạo ra, tiên do người làm nên, ma quỷ cũng do người làm nên.

Tế Phật: Đêm nay thời gian eo hẹp, tạm ngừng lại ở đây. Chuẩn bị trở lại Thánh Hiền Đường, mau lên đài sen.

Dương Sinh: Thưa vâng.

Tế Phật: Mau nhắm mắt lại, nếu mở, gặp gió âm lửa thổi mắt trần khó chống cự nổi.

Dương Sinh: Thưa đúng, thưa đúng, sức gió quá mạnh, con chịu không nổi.....

Tế Phật: Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

LỜI ÔNG TÁM GIẢNG

(1) Lời dạy chí lý của Tế Công thấy con đường đạo của ta tu, mọi người đi tới con đường đạo, bỗng lên tới thiên đường phải qua con đường đạo, mà qua con đường đạo phải qua biết bao nhiêu chông gai kích động và phản động cho nên phải trì chí mới đi đến chớ dừng đi nửa chừng rồi bỏ cuộc.

LỜI GIẢNG CHUNG

Chúng ta mới đọc hết hồi nhứt thôi, chúng ta thấy khoa học huyền bí rất tinh vi: sự đi đứng, sự nhẹ nhàng, sự nặng trọc phân minh, nhứt cử nhứt động lúc nào cũng cho chúng ta thấy, phần nhẹ lúc nào cũng được dễ dãi còn phần nặng lúc nào cũng bị khó khăn.

(còn tiếp)

